

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 1. Qui fidunt Deo, rectè soli comparantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

letere doli & artes, valete dignitates & honores mundi, fama nominis, vires corporis, divitiae, amicinæ & scedula hominum valete. Debilia estis & infida fortunæ membra, bonorum imagines, felicitatis umbræ, humanæ spei ludibria; fidere vobis amplius non placet, uti vobis quando necessitas coget, utemur ut peregrinis bonis, ut fluxis & perituris. Omnis in posterum spes atque fiducia nostra definita erit in Deo Optimo Maximo cœli terræque Domino, rege seculorum immortali, invisibili, cui soli honor & gloria in secula seculum. Amen.

LIBER TERTIUS

D E

Effectibus Fiduciæ in Deum.

Proœmium.

§. I.*Qui fidunt Deo, rectè comparantur Soli.*

QUANTAA est differentia solis inter lumen & sumigantis lucernæ, tanta est inter eum qui fiduciam suam ponit in divina providentia, & eum qui humanæ fudit prudentiæ. Unde Vir sanctus comparatur

L 3

soli

246 Liber III. De effectibus
soli Eccli. 27. & terrenus lino fumigant
ellychnio. Quemadmodum enim Sol quod
sacris literis dicitur *vas admirabile opus*
celsi, radiis suis resplendens illuminat caelos
elementa uno labore, sine defectu, sine
summatione sui, sine periculo ullo ne
tinguitur, immo ne non luceat aliquid. En
terea recreat homines & animantia super
ram claritatis suae splendorc illustrat colores
& ipsam rerum omnium pulchritudinem
quidquid nobile in natura corpore &
tiosum, occultam vi producit, tacitisque ac
incrementis productum. Ita plane genet
animus qui in solo Deo confidit, sufficit
omnia, nec operando se exhaustit, aut torpe
magna agit sine difficultate, sine labore, in
tatio. *Omnia possum in eo qui me confidit*
dicebat Apostolus. Ad Philip. 4. Et vero
Bernardus censet in nulla re adeo elucet
omnipotentiam quam in hoc quod velut
omnipotentes reddat eos qui confidunt in
Him, inquit in SS. Patres, quorum gen
caeli & elementa subsistunt: propter quos
Iesuit ignis, & sol lucet. His impii debent
tae necessaria, quibus se alunt & aërem que
respirant. Christus Dominus dixisse ferme
Teresiae: si non creassem mundum, nunc cu
crearem amoretui. Est sicut sol qui radios suos

quaquaversum spargit sine ullo strepitu; pari modo confidentes Deo opera sua perficiunt in silentio absque pompatico tumultu, quæ tamens longius latiusque extendunt quam ipsæ solaris astri fœcundæ influentiæ. Illa quippe momento unico ascendunt usque ad cœlum, implent terram, pervadunt infernum, dum simul pariunt & gloriam Deo, & Angelis gaudium & bonis omnibus singularia beneficia; dæmonibus vero terrorem incutiunt & dolorem.

§. II.

Qui confidunt creaturis, assimilantur cereo-
Ontrà verò illos, quorum spes omnis in-
nititur creaturis, scire S. Bernardus com-
parat lucenti cereo, qui lucem suam habet à
cerato ellychnio accenso. Hæc figura ad vi-
vum exprimit imbecillitatem bonorum qui-
bus homines mundani tantopere adhærent,
& à quibus omnis eorum, qua se jactant,
magnificentè splendor dependet. Nam cum
accenditur cereus, non purum lumen est sed
lucerna, si quidem ignis ipse propria fomen-
ta consumit, nec nisi ipsa consummatione
fovetur. Præterea est ipsum lumen tam re-
missum ut vix ad tres passus propagetur; tam
obscurum, ut non nisi oculis insirmis sit gra-

L 4 tum